

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر بر کیفیت زندگی سالمندان : یک مقاله مروری

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی علوم اجتماعی و روانشناسی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهدی عامری - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور، دانشکده علوم اجتماعی

افسانه احمدی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره توانبخشی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

سالمندی فرآیندی است که از ابتدای خلقت آغاز شده و در تمام عمر ادامه پیدا می کند و همه موجودات زنده این فرآیند را تجربه می کنند (رئسی و یساولی، ۱۴۰۰) و یک فرایند تحول تدریجی و درک از زندگی است که با تغییرات روانی-اجتماعی بسیاری همراه است (لو و همکاران، ۲۰۱۸). بر اساس برآورد سازمان بهداشت جهانی پیش بینی می شود که در سال ۲۰۲۵، تعداد سالمندان با سن بالای ۶۵ سال به ۷۲۷ میلیون نفر و تا سال ۲۰۵۰ به بیش از ۱/۵ میلیارد نفر خواهد رسید (خداپرست، فرج پور، بخشعلی پور و کلاشی، ۱۴۰۰). آخرین سرشماری عمومی در سال ۱۳۹۵ در ایران برابر با ۷۴۱۴۰۹۱ نفر است که ۹/۳ درصد از جمعیت کل کشور را تشکیل می دهد. که در مقایسه با نتایج سرشماری سال ۱۳۹۰ (بالاتر از ۶ میلیون) روند افزایشی داشته است (دهقانی و همکاران، ۱۴۰۰). به گزارش سازمان بهداشت جهانی، عمر طولانی به شرط توجه بر کیفیت زندگی، یکی از مواهب توسعه اجتماعی به شمار می رود. در پیری شناسی، کیفیت زندگی در دیدگاه های مختلف رضایت مندی از زندگی تعریف می شود که نتیجه اولیه سالمندی موفق می باشد (هاشمی، افشاری و عینی، ۱۳۹۹). کیفیت زندگی، یکی از شاخص های مهم در ارزیابی سلامت فردی سالمندان است که معیار مهمی در تعیین نیازها و بهبود شرایط آن ها نیز محسوب می شود. بر اساس مطالعات انجام شده در ایران، فقط ۷ درصد از سالمندان از کیفیت بالای زندگی برخوردار هستند. در حالی که حدود ۴۲ % دارای کیفیت پایین و نیمی از سالمندان دارای کیفیت متوسطی در زندگی هستند (علیمردی و خلعتبری، ۱۴۰۱). در مطالعات جامعه شناسی و سلامت، کیفیت زندگی به عنوان یک مسئله مهم و اساسی مطرح است. به طوری که سلامت جسمانی و اجتماعی سالمندان، با کاهش کیفیت زندگی، تهدید می شود (گائو و همکاران، ۲۰۱۸).

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1529292>

